

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „AIEA” împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Stoji-Grup”

(încasarea datoriei)

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2024

(dosarul nr: 2rac-160/24

Nr. PIGD 2-23110141-01-2rac-06092024)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Drochia, sediul Central - jud. R. Chistruga
Curtea de Apel Bălți - jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Studiind în lipsa părților recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Stoji-Grup”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 iulie 2023, „AIEA” S.R.L., reprezentată de avocatul Sergiu Morozov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „STOJI-GRUP” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 15/04 din 15 aprilie 2011, a livrat pârâtei mărfuri nealimentare, inclusiv tehnică de uz casnic, în asortiment, precum frigidere, cuptoare cu microunde, mașini de spălat și altele. A susținut că livrările au fost efectuate în baza mai multor facturi fiscale emise în perioada anilor 2011–2013, valoarea totală a mărfurilor livrate constituind 469 338 lei.

3. Reclamanta a invocat că, din suma totală livrată, pârâta a achitat 209 390 lei în perioada anilor 2011 – 2020 și încă 39 948 lei în perioada anilor 2021 – 2023, iar la situația din 28 iulie 2023 soldul datoriei în beneficiul reclamantei constituia 220 000 lei. A pretins că, în pofida solicitărilor verbale repetate, pârâta nu a rambursat datoria, iar la pretenția expediată de avocat la 3 februarie 2021, recepționată de pârâtă la 8 februarie 2021, aceasta nu a reacționat și nu a achitat suma restantă.

4. Reclamanta a mai arătat că, potrivit pct. 4.1 din contract, cumpărătorul era obligat să achite marfa primită pe măsura realizării acesteia, însă pârâta nu a prezentat dări de seamă privind stocul mărfii. Totodată, a susținut că deține informații potrivit cărora întreaga marfă a fost vândută demult.

5. Reclamanta a susținut că suma de 23 000 lei achitată pentru asistență juridică este rezonabilă și necesară, raportat la complexitatea cauzei, munca depusă de avocat, măsurile extrajudiciare întreprinse pentru aplanarea litigiului, precum și la cuantumul recomandat de Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Onorariul avocatului ar acoperi inclusiv cheltuielile de transport și impozitele aferente.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Central din 23 octombrie 2023, a fost admisă acțiunea și încasat de la S.R.L. „Stoji-Grup” în beneficiul S.R.L.

„AIEA” datorica în mărime de 220000 lei, cheltuieli de judecată formată din taxa de stat în mărime de 6600 lei și asistență juridică 23000 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 22 noiembrie 2023, S.R.L. „Stoji-Grup” prin intermediul avocatului Nicolae Stroncea a depus prin poșta terestră, iar la 24 noiembrie 2023 a fost înregistrată cererea de apel împotriva hotărârii din 23 octombrie 2023 și a încheierii din 23 octombrie 2023 și a solicitat casarea acestora cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a excepției de tardivitate cu respinderea acțiunii ca fiind tardivă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2024, instanța de apel a admis apelul și a modificat hotărârea Judecătorei Drochia, sediul central, din 23 octombrie 2023, numai în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, prin micșorarea sumei de la 23 000 lei la 7 000 lei, menținând în rest hotărârea fără modificări.

9. Instanța de apel a reținut că între S.A. „AIEA”, actualmente S.R.L. „AIEA”, în calitate de furnizor, și SC „STOJI-GRUP” S.R.L., în calitate de cumpărător, a fost încheiat la 15 aprilie 2011 contractul de vânzare-cumpărare nr. 15/04, în executarea căruia furnizorul a livrat mărfuri nealimentare în sumă totală de 469 338 lei. Instanța a reținut că pârâta a efectuat achitări parțiale în contul datoriei în perioada anilor 2011 – 2020, precum și în perioada anilor 2021 – 2023, iar soldul pretins de reclamantă la data de 28 iulie 2023 constituia 220 000 lei.

10. Instanța de apel a considerat nefondat argumentul apelantei referitor la lipsa împuternicirilor avocatului Sergiu Morozov la expedierea cererii prelabile din 3 februarie 2021. În acest sens, a reținut că avocatul a acționat în interesele S.R.L. „AIEA” în temeiul contractului de prestare a serviciilor juridice nr. 03/02-21 din 3 februarie 2021.

11. Instanța de apel a mai reținut că, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 478756 din 29 septembrie 2021, S.R.L. „AIEA” a fost fondată în rezultatul reorganizării prin transformare a S.A. „AIEA”, fiind succesor de drept și obligații al acesteia. Din aceste considerente, instanța a respins argumentul apelantei privind lipsa înștiințării despre reorganizare, reținând că decizia de reorganizare a fost publicată în Monitorul Oficial, iar reorganizarea nu putea constitui un obstacol în executarea obligațiilor asumate de apelantă prin contractul din 15 aprilie 2011.

12. Cu privire la excepția de tardivitate, instanța de apel a reținut că datoria exista cel puțin la situația din 10 decembrie 2015, însă cursul prescripției extinctive a fost întrerupt prin achitățile parțiale efectuate de pârâtă pe parcursul anilor 2020,

2022 și 2023, ultima achitare fiind efectuată la 21 iulie 2023. În aceste condiții, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia instanței de fond că acțiunea a fost depusă înăuntrul termenului general de prescripție extinctivă.

13. Instanța de apel a mai reținut că partea pârâtă nu a contestat, pe parcursul examinării cauzei, suma solicitată spre încasare, motiv pentru care a considerat corectă soluția instanței de fond în partea admiterii pretenției privind încasarea datoriei în sumă de 220 000 lei.

14. În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică, instanța de apel a reținut că reclamanta a avut câștig de cauză și, în principiu, era îndreptățită la compensarea acestor cheltuieli. Totodată, a constatat că avocatul Sergiu Morozov nu a prezentat un raport privind activitatea desfășurată în cauză, lista detaliată a actelor și acțiunilor efectuate și nici orarul timpului aferent acestora, motiv pentru care suma de 23 000 lei a fost apreciată ca exagerată în raport cu complexitatea cauzei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 3 septembrie 2024, S.C. „STOJI-GRUP” S.R.L., prin administratorul Andrei Buga, a depus prin poștă terestră, iar la 6 septembrie 2024 a fost înregistrată o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2024, a hotărârii Judecătorei Drochia, sediul Central, din 23 octombrie 2023 și a încheierii din 23 octombrie 2023, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a actelor contestate, cu scoaterea cererii de pe rol pe motivul nerespectării procedurii prealabile de soluționare extrajudiciară a litigiului, precum și încasarea de la S.R.L. „AIEA” a cheltuielilor de judecată aferente examinării apelului și recursului.

16. Recurenta a susținut că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor cerințelor și motivelor invocate prin apelul motivat. În acest sens, a arătat că în decizia recurată Curtea de Apel Bălți a indicat doar solicitarea privind respingerea acțiunii ca tardivă, fără a reda și fără a examina distinct cerința subsidiară prin care s-a solicitat casarea hotărârii și a încheierii primei instanțe, cu scoaterea cererii de pe rol pentru nerespectarea procedurii prealabile prevăzute de contract. A pretins că această critică a fost argumentată în apel, însă instanța de apel nu a motivat respingerea ei.

17. Recurenta a invocat că reclamanta nu a respectat procedura prealabilă prevăzută la pct. 8.2 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 15/04 din 15 aprilie 2011, potrivit căruia litigiile urmau să fie soluționate pe cale amiabilă. A susținut că instanțele inferioare au aplicat greșit normele procesuale referitoare la consecințele nerespectării procedurii prealabile, făcând trimitere la art. 170 alin. (1) lit. a), art. 267 lit. a) și art. 393 din Codul de procedură civilă. A arătat că, în opinia sa, cauza trebuia scoasă de pe rol, iar nu examinată în fond.

18. Sub acest aspect, recurenta a susținut că cererea prealabilă din 3 februarie 2021 a fost expediată de avocatul Sergiu Morozov în nume propriu, fără anexarea mandatului ori a altui act care să confirme împuternicirile de reprezentare. A arătat că mandatul aflat la materialele cauzei este datat cu 26 iulie 2023, iar contractul de reprezentare a intereselor nr. 20/06-23 este din 20 iunie 2023, astfel încât, în opinia recurente, la data expedierii notificării prelabile avocatul nu era împuternicit să acționeze în numele reclamantei. În susținerea acestei critici, a invocat art. 80 alin. (7) și art. 81 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și art. 60 din Legea cu privire la avocatură, susținând că simpla existență a unui contract de asistență juridică, fără mandat, nu acordă avocatului dreptul de a întocmi o somație sau pretenție în numele reprezentatului.

19. Recurenta a mai susținut că instanța de apel a reținut în mod eronat existența unui contract de prestare a serviciilor juridice nr. 03/02-21 din 3 februarie 2021, încheiat între avocatul Sergiu Morozov și S.R.L. „AIEA”. A pretins că un asemenea contract nu a fost prezentat nici instanței de apel, nici reprezentantului său și că, în orice caz, S.R.L. „AIEA” nu putea încheia un astfel de contract la 3 februarie 2021, întrucât, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice invocat de recurentă, societatea a fost înregistrată la 29 septembrie 2021, până la acea dată existând S.A. „AIEA”. Totodată, a arătat că, după reorganizare, urma să fie remisă o nouă cerere prealabilă, cu informarea debitoare despre transformarea societății și cu indicarea contului S.R.L. „AIEA”.

20. Recurenta a invocat și critica privind aprecierea probelor, susținând că instanța de apel a aplicat greșit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, întrucât decizia s-ar întemeia pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor referitoare la existența împuternicirilor avocatului Sergiu Morozov la data de 3 februarie 2021 și la respectarea procedurii prelabile. A pretins că, în lipsa unei notificări prelabile valabile, cererea de chemare în judecată trebuia scoasă de pe rol.

21. Distinct, recurenta a reiterat criticile privind soluția dată excepției de tardivitate, arătând că instanțele inferioare au interpretat eronat dispozițiile Codului civil referitoare la începutul cursului prescripției extinctive. A susținut că dreptul la acțiune trebuia raportat la situația existentă la 10 decembrie 2015, menționată în cererea prealabilă, și că, din această perspectivă, acțiunea ar fi fost introdusă peste termenul de prescripție.

22. La 11 noiembrie 2024, S.R.L. „AIEA” a depus o referință prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

24. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

25. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

27. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 13 iunie 2024. Decizia integrală a fost comunicată participanților la proces la 16 iulie 2024 (f.d. 154 verso). În aceste condiții, prin declararea recursului la 3 septembrie 2024 completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că termenul de recurs prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă este respectat.

29. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

36. Argumentelor invocate de către recurent și s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate, motiv pentru care acestea se rezumă la un simplu dezacord cu soluția adoptată. Inclusiv, Curtea de Apel Bălți a dat un răspuns detaliat asupra pretensei tardivității a acțiunii, asupra efectului achitărilor parțiale efectuate de pârâtă sub aspectul întreruperii cursului prescripției extinctive, asupra susținerilor privind nerespectarea procedurii prealabile, inclusiv în raport cu cererea prealabilă din 3 februarie 2021 și împuternicirile avocatului, precum și asupra efectelor reorganizării reclamantei și asupra cheltuielilor de asistență juridică.

37. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a efectuat o verificare completă a raportului

juridic dedus judecării, a identificat corect natura obligațiilor ce revin participanților la proces în raport cu circumstanțele faptice, concluziile instanței de apel rezultând din cercetarea probelor și din verificarea circumstanțelor incidente.

38. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de S.R.L. „Stoji-Grup”, ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Stoji-Grup”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat